

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 450/06
29.03.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Дражића, председника већа, Власте Јовановић, Јелене Боровац, Биљане Драгојевић и Надежде Радевић, чланова већа, у парници тужиоца АА, кога заступа адвокат АБ против тужене Државне заједнице Србија и Црна Гора МО ВП - ББ, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Окружног суда у Нишу Гж. 1. бр.742/05 од 31.10.2005. године, у седници већа одржаној дана 29.марта 2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Окружног суда у Нишу Гж. 1. бр. 742/05 од 31.10.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Правноснажном пресудом Окружног суда у Нишу Гж. 1. бр.742/05 од 31.10.2005. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена је пресуда Општинског суда у Нишу П 1. бр. 3224/04 од 10.06.2005. године, којом је ставом I изреке, одбијен тужбени захтев тужиоца АА да се обавезе тужени Државна заједница Србија и Црна Гора - ВП ББ1 као правни следбеник Војне поште ББ да тужиоцу исплати на име накнаде нематеријалне штете због душевних болова због повреде части, угледа и права износ од 1.250.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до коначне исплате и да му накнади трошкове поступка, све у року од 8 дана по пријему пресуде, а ставом II изреке одбијен је захтев да се тужилац обавезе да туженом накнади трошкове парничног поступка у року од 8 дана по пријему пресуде.

Против наведене правноснажне пресуде Окружног суда у Нишу тужилац је у законском року изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 386. раније важећег ЗПП који се има применити према члану 491. став 1. и 4. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 125/04), Врховни суд је нашао да је ревизија тужиоца неоснована.

У проведеном поступку није учињена битна повреда из члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а није учињена ни битна повреда из члана 354. став 2. тачка 14. ЗПП на коју указују разлози ревизије, јер пресуде немају недостатака због којих се не би могле испитати, пошто су нижестепени судови о свим одлучним чињеницама релевантним за правилну одлуку о тужбеном захтеву дали довољно јасне, потпуне и правилне разлоге, сагласне стању у списима и резултату изведених доказа а другостепени суд је и оценио жалбене наводе од одлучног значаја.

Разлози ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

Предмет тужбеног захтева из ове правне ствари је накнада штете због повреде части угледа и права тужиоца, са образложењем да је тужени тужиоцу нанео овај вид штете донетом наредбом о отпуштању са школовања.

У проведеном поступку је утврђено, да је тужилац професионално војно лице на служби код тужене био послат на школовање. Спорном наредбом начелника Персоналне управе Генералштаба Војске Југославије од 27.02.1995. године тужилац је отпуштен са школовања на предлог Центра војних школа ВЈ, због грубог нарушавања дисциплине и поступака који су противни војном реду. Након отпуштања са школовања, тужилац је распоређен на одговарајућу дужност, тј. упућен је на привремени рад у ВВ, а касније у друге јединице по потреби службе. Ванредно је унапређен у чин ГГ и чин ДД. Против наредбе о отпуштању са школовања тужилац је изјавио жалбу дана 01.03.1995. године, а одлука по жалби није донета. Тужилац је захтевао наставак школовања, разговор са министром одбране Србије и Црне Горе, али му је одговорено да се он школовао по наставном плану и програму Генералштабне школе, који је стављен ван снаге, па да се не може одобрити наставак школовања по том наставном плану и програму. А тужиочев захтев за наставак школовања је и одбачен коначним закључком донетим у управном поступку, и пресудом Врховног војног суда одбијена је тужба тужиоца против овог закључка тужене (Уп.бр. 2198/03 од 30.09.2004. године).

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови правилно закључују да је наредба о отпуштању са школовања управни акт донет у управном поступку, против кога је тужилац и био изјавио жалбу. Одредбом члана 208. Закона о општем управном поступку је предвиђено да је рок за одлучивање по жалби два месеца. Овим прописом је такође предвиђено да ако орган не донесе решење и не достави га странци у прописаном року, странка може непосредно покренути управни спор. По Закону о управним споровима, члана 22. је предвиђено да се тужба подноси у року од 30 дана који би се рок рачунао по истеку два месеца у коме је требало одлучити по изјављеној жалби. Пошто тужилац није водио управни спор, то је спорна наредба о отпуштању са школовања постала коначна и има се узети да су за доношењем исте и постојали оправдани разлози.

Следом тога, правилно је побијаном пресудом одбијен тужбени захтев, у образложењу у којем су наведени довољни и јасни разлози о свим битним чињеницама, које прихвата и Врховни суд.

Спорну наредбу донео је Генералштаб Војске Југославије на основу овлашћења из тачке 7. алинеја 5. и 9. и тачке 13. Наредбе о одређивању надлежности и овлашћењима старешина за решавање о односима у служби у ВЈ ("Службени војни лист" бр. 13/94 и 20/94). Наступање коначности спорне наредбе има правни učinак њене правилности и законитости. А тужена чији је орган донео спорну наредбу, одговарала би само у случају утврђеног неправилног и незаконитог рада свог органа. Неосновано тужилац у ревизији истиче да је спорна наредба акт командовања а не управни акт против кога је било могуће водити управни спор. Тужиоцу је то било познато да је ова наредба управни акт, као и закључак којим је одбачен захтев тужиоца за завршетак прекинутог школовања, јер је против спорне наредбе тужилац изјавио жалбу, а против поменутог закључка је водио и управни спор, па како је спорна наредба по својој правној природи управни акт, наступањем њене коначности искључује се основ одговорности тужене.

Са изнетих разлога, а применом члана 393. ЗПП је одлучено као у изреци.

Председник већа - судија,

Слободан Дражић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

нн